

तत्र संसक्तमनसो भरद्वाजस्य धीमतः । ततोऽस्य रेतश्चस्कन्द तद्विष्ट्रोण आदधे । ५१०५
ततः समभवद्द्रोणः कलशे तस्य धीमतः । अध्यगोष्ठं स वेदांश्च वेदाङ्गानि च सर्वशः ।
अग्निविंशं महाभागं भरद्वाजः प्रतापवान् । प्रत्यपादयदाग्नेयमस्तमस्तविदां वरः ।
अग्नेस्तु जातः स मुनिस्ततो भरतसत्तम । भारद्वाजं तदाग्नेयं महास्त्रं प्रत्यपादयत् ।
भरद्वाजसखा चासोत्पृषतो नाम पार्थिवः । तस्यापि द्रुपदो नाम तदा समभवत्सुतः ।
स नित्यमाश्रमं गत्वा द्रोणेन सह पार्थिवः । चिक्रीडाध्ययनञ्चैव चकार क्षत्रियर्षभः । ५११०
ततो व्यतीते पृषते स राजा द्रुपदोऽभवत् । पाञ्चालेषु महाबाहुर्त्तरेषु नरेश्वर ।
भरद्वाजोऽपि भगवानारुरोह दिवं तदा । तत्रैव च वसन् द्रोणस्तपस्तेपे महातपाः ।
वेदेवेदाङ्गविद्वान्सु तपसा दग्धकिन्विषः । ततः पितृनियुक्तात्मा पुत्रलोभान्महायशाः ।
शारदतीं ततो भार्यां कृपीं द्रोणेऽन्वविन्दत । अग्निहोत्रे च धर्मं च दमे च सततं रतां ।
अलभद्भौतमी पुत्रमश्वत्थामानमेव च । स जातमात्रो व्यनदद्यैवोच्चैः श्रवा हयः । ५११५
तच्छ्रुत्वान्तर्हितं भूतमन्तरीक्षस्थमब्रवीत् । अश्वत्थेवास्वयत् स्याम नदतः प्रदिशो गतं । अश्वत्थौमव बालोऽयं तस्मान्नाम्ना भविष्यति ।
सुतेन तेन सुप्रीतो भारद्वाजस्ततोऽभवत् । तत्रैव च वसन् धीमान्धनुर्वेदपरोऽभवत् ।
स शुश्राव महात्मानं जामदग्न्यं परन्तपं । सर्वज्ञानविदं विप्रं सर्वशस्त्रभृतां वरं ।
ब्राह्मणेभ्यस्तदा राजन्दित्सन्तं वसु सर्वशः । स रामस्य धनुर्वेदं दिव्यान्वस्त्राणि चैव । श्रुत्वा तेषु मनश्चक्रे नीतिशास्त्रे तथैव च । ५१२०
ततः स व्रतिभिः शिष्यैस्तपोयुक्तैर्महातपाः । वृतः प्रायान्महाबाहुर्महेन्द्रं पर्वतोत्तमं ।
ततो महेन्द्रमासाद्य भारद्वाजो महातपाः । क्षान्तं दान्तममिचन्नमपश्यद्भृगुनन्दनं ।
ततो द्रोणे वृतः शिष्यैरुपगम्य भृगूदहं । आचक्ष्यावात्मनो नाम जन्म चाङ्गिरसः कुले ।
निवेद्य शिरसा भूमौ पादौ चैवाभ्यवादयत् । ततस्तं सर्वमुत्सृज्य वनं जिगमिषुं तदा । जामदग्न्यं महात्मानं भारद्वाजो
ऽब्रवीदिदं ।
भरद्वाजात्समुत्पन्नं तथा त्वं मामथोनिजं । आगतं वित्तकामं मां विदि द्रोणं दिजोत्तमं ।
तमब्रवीन्महात्मा स सर्वक्षत्रियमर्दनः । स्वागतं ते दिजश्रेष्ठ यदीच्छसि वदस्व मे । ५१२५
एवमुक्तस्तु रामेण भारद्वाजोऽब्रवीदचः । रामं प्रहरतांश्रेष्ठं दित्सन्तं विविधं वसु । अहं धनमनन्तं हि प्रार्थये
विपुलव्रत ।
॥ रामउवाच ॥ हिरण्यं मम यच्चान्यदसु किञ्चिदिह स्थितं । ब्राह्मणेभ्यो मया दत्तं सर्वमेतत्तपोधन ।
तथैवेयं धरा देवी सागरान्ता सपत्तना । कश्यपाय मया दत्ता कृत्स्ना नगरमालिनो ।
शरीरमात्रमेवाद्य ममेदमवशेषितं । अस्त्राणि च महार्हाणि शस्त्राणि विविधानि च ।
अस्त्राणि वा शरीरं वा वरयैतन्मयोद्यतं । वृणोष्व किं प्रयच्छामि तुभ्यं द्रोण वदाशु तत् । ५१३०
॥ द्रोणउवाच ॥ अस्त्राणि मे समयाणि संहाराणि भार्गव । सप्रयोगरहस्यानि दातुमर्हस्यशेषतः ।
तथेत्युक्त्वा ततस्तस्मै प्रादादस्त्राणि भार्गवः । सरहस्यव्रतञ्चैव धनुर्वेदमवशेषतः ।